

Underhold efter Afstedigelsen, maa blive uberørt af en saadan Bedømmelse. — Deri er hele Udvalget enig, at det er ufordelagtigt for Bestillingsmændene i de yngre Livsaldere og derfor ubilligt at benytte de aarlige Vænningsafdrag til gennem Livsforfikkings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 at skaffe Vedkommende Alderdomsforsørgelse. De af Vænningerne i dette Diemed aarlig indeholdte Beløb bør, naar Bestillingsmanden ønsker dette, ogsaa i Tilfælde af, at han dør inden hans Afstedigelse, komme hans Efterladte og Bo tilgode, og da Livsforfikkingsanstalten ikke vil kunne modtage de aarlige Indskud paa en saadan Betingelse, vil det være rettest at overlade det til Bestillingsmandens frie Valg at sikke sig Alderdomsforsørgelse enten ved at benytte nævnte Anstalt eller ved at lade Afdragene forblive horevende i Statskassen, der da maatte forrente dem med 5 pCt. aarlig, for at det hele opsparede Beløb med Rente ved Paagjældendes Død eller Afsted kan blive anvendt efter Diemedet enten som en Kapital, der strax udbetales, eller hvis Udbetaling opsættes til et senere Tidspunkt, medens Rentenydelsen strax indtræder. Udvalget formener, at Staten uden nogenformelt Risiko og uden synderlig Uleilighed vil kunne paatage sig denne Opsparing og Forrentning for Bestillingsmanden, men da der mulig kunde reises Tvivl om Administrationens Bemyndigelse til at gaa frem paa denne Maade, skal man stille Forslag om, at det Fornødne herom optages i nærværende Lovforslag. Ligeledes maa Mindretallet ligeover for de Anker, der bl. A. fra Flertallets Side ogsaa i andre Retninger ere gjorte gjældende imod den nuværende Ordning af Bestillingsmændenes Selvpensionering, med Flertallet anse det for rigtigst, at denne endelig fastsættes gennem en Lov, der omfatter alle Bestillingsmænd, og Udvalget skal derfor ogsaa i denne Retning stille Forslag, idet man, indtil en saadan Lov udkommer, lader det have sit Forblivende ved det givne Regulativ med de Forandringer, som følge af, at der forbeholdes Bestillingsmændene et friere Valg i Henseende til Anvendelsen af de til deres Alderdomsforsørgelse bestemte Afdrag.

Afstemningsliste.

Af Udvalget:

1) §§ 1—5 forandres til een Paragraf, saalydende:

„Med Undtagelse af Justitiarierne og Alesesforerne i Høiesteret, i Landsover- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn, i Landsoverretten i Viborg, i Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret og Formanden i Sø- og Handelsretten samt Kongens Foged og Kontorcheferne i 1ste og 2det Brevfrivertkontor under Landsover- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn — gives der herefter indtil videre ingen Embedsmand under de nævnte Retter fast Ansættelse.“

Til § 7.

Af Samme:

2) § 1ste og 2den Linie forandres Ordene: „2 (Christianshavn og Bredløselille) med 1,400 Rd., 1 (Horsens) med 1,200 Rd. og 1 (Viborg) med 1,000 Rd.“ til: „1 (Christianshavn) med 1,400 Rd., 2 (Bredløselille og Horsens) med hver 1,200 Rd. og 1 (Viborg) med 1,000 Rd.“

3) § sidste Linie sættes „.“ efter „Embedsbolig“, og Resten udgaar.

Til § 8.

Af Samme:

4) § 5te Linie sættes „.“ efter „Embedsbolig“, og Resten af Paragrafen udgaar.

Til § 9.

Af Samme:

5) § 3die Linie forandres „1,400“ til „1,200.“

Til § 10.

Af Samme:

6) 1ste Punktum forandres saaledes: „Distriktslæger lønnes med 400 Rd. aarlig, hvorhos der tilstaaes de 12 ældste hver et Vænningsstillæg af 300 Rd., de 12 næstældste hver et Tillæg af 200 Rd., og de 12 umiddelbart derefter følgende hver et Tillæg af 100 Rd. aarlig.“